

לפי הקדמות עולה מהן שהקדושה בולה דילמא דוקא לגל שאינה להקריבה אבל עזר לא אהלה האבאי אפילו לא יוסי: (פס) במתנות ודל גזיר בה רבנן גזיר דלא מתכחש ודל לא גזיר: (ס) עיי' בהשמועות בסוף המסכת: (פס) שאין כל הגוף שלו ומשני אמר רבא כגון דאמר בוזא מן אית כי הנחש: (פס) לקמיה דבבא שריא מוח כגון: (ג) קרא דמכל אשר: (א) דנחיה אכולה דלמיה נחית נמי אכולה לקדושת: (ג) למימר קדשה קדושה: (ג) כגון דל' יהודה קא מבטאי ליה דאמר לא פשטה קדושה ככולה מהו אותו אבר כגוזה דאי ל' יוסי כיון דפשטה קדושה